అభాగిని

హైమవతిని యింటికి తీసికొచ్చేసరికి — అంతా కలిపి పన్నెండు సంవత్సరాల వయసు మించి వుండదనుకుంటాను. పెద్ద రాజభవనంలాటి యిల్లు, చుట్టూ పెద్ద వృక్షాలు, పూల మొక్కలూను. నరసింహం గారు యింట్లో అడుగిడుతూ "అంతా ఫైసలు చేశాను... నా చెల్లి తాలూకు సొమ్ములు నాకివ్వనన్నాడు. పోనీ. పిల్ల స్థితి చూసేసరికి నా గుండె తరుక్కుపోయింది రాజేశ్వరి. తల్లి పోయినపిల్ల, యింట్లో ఏమాత్రం జాలి ప్రేమ లేకుండా పోయాయి" అని హైమని దగ్గరగా లాక్కున్నాడు. హైమ వేలు నోట్లో పెట్టుకుని సిగ్గుగా కిందికి చూస్తోంది.

"అత్తని ఎప్పుడైనా చూశావా హైమా?..."

"ఊహూ..."

"నన్ను!"

"ఎప్పుడు వచ్చినప్పుడు చూశాను. అమ్మ నీకు మిఠాయి పెట్టింది ఆవేళ నాకు జ్వరం, నేను కావాలని ఏడ్చాను..." అని రెండు కళ్ళకి చేతులు అడ్డం పెట్టుకుని ఏడ్చింది.

రాజేశ్వరి పిల్ల చెయిపట్టుకుని పనివాణ్ణి పిల్చి తలారుద్ది మంచి బట్టలు వేయమని ఆజ్ఞాపించింది.

"అయితే పిల్లగురించి అన్నీ ఫైసలయాయన్నమాట."

"యింక తేల్చేదేదీ లేదు. ఆస్తి పాస్తులు దమ్మిడీ పిల్లకిచ్చేటట్టు లేదు. వచ్చేవారం పెళ్ళి పిల్ల కూడా పంపనన్నాడు కాని నేను బలిమిని లాక్కొచ్చాను."

"పిల్ల తండ్రిదగ్గరే అలవాటుగా వుంటే దేమో!..."

"అవన్నీ నేను చెప్పలేను రాజేశ్వరి. నీలో ఎంత స్వార్థం వుందో నాకు తెలుసు. కాని, పిల్ల అభాగ్యురాలిలాగ నిలబడ్డం నాకే మాత్రం యిష్టం లేదు." అని లేచి వెళ్ళిపోయారు.

ఎమ్. పార్వతి

తోటలో రాలిన మామిడి పిందెలన్నీ పరికిణీలోకి ఎత్తుకొచ్చి యింటికి పోసింది హైమ. రాజేశ్వరి కథా పతనంతా విని పిల్ల వంక తీక్ష్ణంగా చూసింది.

"ఛా... వెళ్ళి చేతులు సబ్బుతాడి కడగమను ఎలుపుల్ని. యివన్నీ మనుష్యులు తినేవి కావు. మీ ఇంట్లో తింటారేమో" అని పిందెల్ని ఎత్తి అవతల పారేయించింది. హైమ చేతులు కడుక్కుని కంట నీరు కారుస్తూ గోడవారగా నిలువబడింది. అత్త ఎదురుగా వుంటే తన కెంతపని జరుగుతుందో తెలుసు. కాని, ఇంట్లో తనస్థానం ఇంకా నిర్ణయం కాలేదు.

"మామయ్యగారు ఇచ్చిన గౌను వేశావేం?"

"లేదు..."

"ఏం, ఎందుకని వేయలేదు?..."

"తులు కోత్తా పిన్నిగారికి" అంది దీనంగా.

"ఇదిగో పలక దాన్ని. పెన్సిలుతో రాయటం నీకింకా రాదు. నీకు చదవాలని లేకపోతే తలుపులు వాళ్ళతో గచ్చకాయ లాడుకుంటూ కూర్చో."

పనంతా ముమ్మురంగా వుంది, రాజేశ్వరి తలంటి పోసుకుని జుట్టు ఆరబెట్టుకుంటోంది వసారాలో. వసారా చివర్న హైమ పరికిణీ దగరగా లాక్కుని కూర్చుని పలక మీద చదువు సాగిస్తోంది.

"హైమా!... మామయ్య వచ్చారేమో చూడు."

"లేదు అత్తా, ఇందాకట ఎవరితోనో చేతికర్ర తీసుకుని వెళ్ళారు."

"అవునా యిందాకటి సంగతి. ఇప్పుడు వచ్చివుంటారు." హైమ వెళ్ళి సావిట్లోకి తొంగి చూసింది. చేలుమాట తీసుకుని పాలేరు వచ్చాడు.

"అమ్మగార్ని పిలువండి అమ్మాయిగారూ" అని అన్నాడు.

"అత్తా, బట్టలబ్బి వచ్చాడు. నిన్ను పిలుస్తున్నాడు" అంది బెదురుగా.

"అమ్మాయిగార్కి ఈ పరికిణీ గుడ్డలు,

నారసింహ లేహ్యం
... మేహము, ... విశ్వత్తుక ... పోరించి ... రక్తవృద్ధికల్గించును. ... వెల రూ. 8-8-0. పోస్టేజి రూ.1-1-0
టి. కె. వి. అండ్ కంపెనీ ఆయుర్వేద వస్తువులు,
... (PO) నెల్లూరుజిల్లా.

అందమునకు
ఆరోగ్యమునకు
వసంత్
చందన
సబ్బు

వసంత్ సోప్ వర్క్సు లిమిటెడ్,
వసంత్ నగర్ & మద్రాసు.

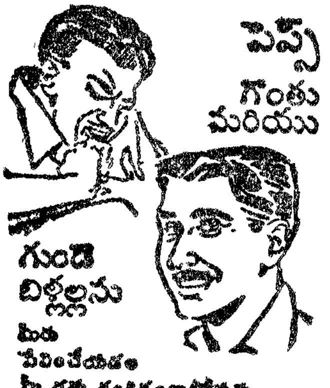

... ఫ్లవర్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లి.
FPY-34 TEL
హోల్ సేల్ ఏజంట్లు: ... & కంపెనీ,
88, ... వీధి, మద్రాసు-1.

అభాగిని

...కొట్టు నుండి తీసుకొంటున్నా..." అని తీసుకోయాడు. రాజేశ్వరి పక్కగా ఉన్న ప్రేమ వంక కోపంగా చూసింది. ప్రేమ పరిస్థితి గందరగోళంగా ఒక్కసారిగా చలాకీగా లేచిపోయి తల్లి ఒళ్లో తలపెట్టుకుని పడుకుంది. ఆ పసిహృదయం అనేక ఆశల్ని, అనుమానాల్ని ... తెలిసీ తెలియని అజ్ఞానంలో ఇంకా ఏదో పొందగలదని కలవరపడ్తూ ఉంటుంది.

* * *

వసంతం గారు మద్రాసునుంచి వారం తర్వాత వచ్చారు. ఇంట్లో అందరూ హడావిడిగా తిరుగుతున్నారు. ఆ అబ్బాయి ఎందులో లోటువస్తుందో ఏ మాటలు కోయాల్సివస్తుందోనని అందరూ బెదుర్తున్నారు. రాజేశ్వరి బట్టలన్నీ తీసి జాగ్రత్త చేస్తోంది. తీరికలో. ఒక్కసారి ఆమె ఆకాశంమీదనించి కిందపడ్డంత ఆశ్చర్యపడింది.

"అలా నుద్దులు ప్రేమకా!

"అవును రాజేశ్వరి. వాడికి ఎక్కువ నుంచో కోపాలనుకుంటున్నారు. పైగా పోయిన వారంనుంచి బడిలోకి తీసికెళ్లవని మాత్రమే గారన్నారు." రాజేశ్వరి ముఖం అటుతిప్పి తీరుబాటులో బట్టల్ని సర్దుతోంది.

"ప్రభాకర్ వస్తున్నాడు" అంది మెల్లగా.

"ఎప్పుడు తెలిసింది?..."

"నిన్న ఉత్తరం వచ్చింది. వాడికి ఇక్కడి కాలేజీలో సీటు వచ్చిందట. ఇక్కడే చదువుతాడట."

"బాగానే ఉంది" అని మౌనంగా ఉన్నారు.

ప్రేమ మామయ్య తెచ్చిన సుద్దుల్ని మోయలేక మోసుకుంటూ తలుపులకి జారి ఒక్కొక్కటే చూపించసాగింది. అందంతా రాజేశ్వరి ఓరకంటితో చూస్తూనే ఉంది. ఇంక ప్రేమ విషయంలో అత్త ఎంత స్వతంత్రంగా ప్రవర్తిస్తోందో ఇంట్లో వారికి అనుమానంగా కనబడింది. కాని ఆమెకి మాటలు ప్రేమమీద జాలి ఏమాత్రం కల్గటం లేదు. అదంతా తాను నిర్భరముకున్న ... అందరూ ఊహించుకున్నా, ఆ విధంగా తాను అత్తగారు అని పదవిమీదవుంటే కదా సాధించాలని అనుకుంటోంది కాబోలు. అత్త ఎదుటపడుతూ తను ప్రేమకి ఏ అపచారం చేసి ప్రవర్తించలేదు.

"ప్రభాకర్ రావటం ఇష్టంకాదా?" అంది రాత్రి.

పేపరు పక్కగా పెట్టి భార్యకేసి చూస్తూ, "అలాంటి ప్రశ్నకి జవాబు చెప్పలేను రాజేశ్వరి."

"మీకు ఇష్టంకాకపోతే వాడ్ని రావద్దని రాస్తాను."

"నన్ను అలా అర్థం చేసుకోవద్దు... అర్థం చేసుకోలేకపోయావు. ఇంక ఎప్పటికీ నన్ను అర్థంచేసుకోలేవు." అనిమాత్రం అనగలిగారు. రాజేశ్వరి ... మంచంమీదించి లేచి వెళ్ళిపోయింది.

"రాజేశ్వరీ......" అన్నారు గట్టిగా. ఎందుకు అన్నట్టు వెనక్కి తిరిగి చూసింది.

"ప్రేమ రాత్రిళ్ళు భయపడ్తోందట. దానిమంచం ఆ గదిలో వేయించాలి." అన్నారు ఆజ్ఞాపూర్వకంగా.

...రాజేశ్వరి భర్త ముఖం కూడా చూడలేదు. ఆమె హృదయం అగ్నిపర్వతంలాగ ప్రేలిపోతోంది. ప్రభాకర్ ఇప్పుడే ఊరినుంచి వచ్చాడు. అసలికే అక్కగారు బావగారి తగవులాటలు ఏమాత్రం తెలిసినట్టు లేదు. మామూలుగా బావగారి ఎదుటపడ్డాని ... రాజేశ్వరి గుమ్మంలో నుంచుని అన్నీ అందిస్తోంది.

"నీ కాలేజీ జీవితం, ... ఎంత కాలంలో ... ప్రభాకర్" అన్నారు బావమరిదితో.

"వస్తూవా అన్నీ నా దగ్గర రడీగా ఉన్నాయి" అని నవ్వాడు.

"అలా వీల్లేదు. మా ఇంట్లో ఉన్నన్నాళ్లూ అంతా నాచేతులమీదే జరుగుతుంది." అని లేచి వెళ్ళిపోయారు. రాజేశ్వరి సిగ్గుతో ముంగిపోయింది. తన కొత్తదంత ధూమంతా ... కరిగిపోయి తాను కూడా తగ్గిపోయినట్టయింది.

"అక్కా, నేను బయటికిపోయి వస్తాను," అని అప్పగార్ని పలకరించకుండానే లేచి వెళ్ళిపోయాడు.

పరీక్ష దగ్గరపడ్తోంది. ఇంట్లో పిల్లల్ని ముందునుంచి ... ప్రారంభమయాయి. ప్రేమ ఇప్పుడు మామూలు కాటేజీలో పడిపోయింది. పొద్దుట ఎనిమిది గంటలకి బడికి పోవటం ... గంటలకి రావటం మూడుగంటలకి మళ్ళీ వెళ్లటమూను. సాయంత్రం తోటలో పక్కింటి పిల్లలతో ఆటలు అవి అయినవెంటనే మాస్టరుగారు వచ్చే వేళవుతుంది. ఇంక అత్త ఎదుటపడే అవసరం కూడా అట్టే ఉండటం లేదు.

మధ్యాహ్నం వసారాలో కూర్చుని ... రాజేశ్వరి ప్రేమదగ్గర వెళ్ళి అడిగింది.

"నీకు పరీక్షలో మార్కు లెలా వచ్చాయో?"

"నాకు తెలీదత్తా." అంది భయపడ్తూ.

"మేష్టరుగార్ని కనుక్కొని కాగితంమీద

[illegible] నా ముద్దుల [illegible]" అంది గద్గద స్వరంతో.

[illegible] హేమ [illegible] రామయ్య [illegible] పెట్టింది.

"ఎలా వచ్చాయి మార్కులు?..." అంది రాజేశ్వరి [illegible].

"అక్కడ అంతబాగా రాలేదు..." అన్నాడు మెల్లగా.

[illegible] అని [illegible] వచ్చింది. హేమకి ఇప్పుడు [illegible] తెలుస్తోంది. ఆ మాట విని చాలా అభిమానపడింది. [illegible] చెప్పలేకపోయింది.

"హేమా!..." అన్నాడు రామయ్య. హేమ మెల్లగా అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ దగ్గరగా వెళ్ళి నుంచుంది.

"నీకు [illegible] బాగా ఉందా తల్లీ" అన్నాడు తల నిమురుతూ.

"లేదు."

"మరి మార్కులు అంత బాగా రాలేదు."

"బాగా చదువుకో [illegible]. [illegible]" అని [illegible].

"[illegible] ఎవరన్నారు!" [illegible] రాజేశ్వరి [illegible] కాని, [illegible]

"[illegible] హేమా..." అని [illegible].

* * *

[illegible]

"[illegible] రాజేశ్వరి."

"ఏమీ [illegible]" అంది [illegible].

[illegible]

ఓ దరిద్రనారాయణులారా! బిచ్చగాడికి ఓ అణా యిస్తూ యిలా అంది: కుంటివాడవు కాబట్టి సరిపోయింది. గుడ్డివాడవైతే ఎంత బాధపడుదువో!

బిచ్చగాడు: నిజం చెప్పారు తల్లిగారు! నేను గుడ్డివాణ్ణిగా ఉన్నప్పుడు చాలామంది చెల్లని డబ్బులే పడవేసేవారు!

[illegible] 'మా అమ్మాయి' అని [illegible] రాజేశ్వరి [illegible]

"[illegible]" అని [illegible]. హేమ [illegible]

హేమ [illegible] రాజేశ్వరి [illegible] హేమ [illegible]

"అమ్మా, [illegible]"

"[illegible]"

[illegible]

"[illegible]" అని [illegible].

"ఏమిటి [illegible] ...!..."

"అల్లుడు గారూ, [illegible] అని [illegible]."

"[illegible] చెప్పింది. [illegible]."

"అలా [illegible]..." అన్నాడు మెల్లగా.

[illegible]

"[illegible]" అంది [illegible].

[illegible]

ఉన్న చేతుల్లో పిల్లాడ్ని తీసుకుని ఊపుతోంది.

* * *

యివాళ హేమకి బాగా జ్వరంగా వుంది. ప్రొద్దుటినుంచి అక్కడ కూర్చోలేక యింటికి వచ్చింది. గుండాలో ముడిచిపెట్టుకుని మంచంమీద పడుకొంది. ఎవరూ ఎందుకని కూడా అడిగిన పాపాన పోలేదు. అత్తగారు అన్న మాటలు మటుకు స్పష్టంగా వినిపిస్తున్నాయి.

"ఆ పిల్లవారాలో అలాపడుకుంటేం!."

"పోలేదు డబ్బుపోసి చదువు చెప్పిస్తుంటే బడి ఎగగొట్టి యింటో నిద్రపోతోందన్న మాట." అంది అత్త. హేమ ఒళ్ళు తెలీకుండా జ్వరంతో అక్కడే పడుంది. అత్త చీకటిపడ్డ తరువాత లైటువేసి దగరగావచ్చి చూసింది. హేమ కళ్ళు చింతనిప్పుల్లాగ ఎర్రవారాయి. ఒళ్ళు జ్వరంతో కాగిపోతోంది.

"నీకు ఏదివుంటే నాతో చెప్పుకోవద్దన్న మాట అనక వారిచేత నాకు చీవాట్లు తినిపిద్దామనా!..." హేమ జవాబు చెప్పే స్థితిలో కాని, లేచే స్థితిలో కాని లేదు.

"లేచి ఆ గదిలో పడుకో..." అంది కోపంగా. హేమ లేవబోయి గుమ్మంమీద పడిపోయింది. ఆ రెక్క పట్టుకుని యీడ్చుకెళ్ళి గదిలోకి విసిరింది. ఓయి భగవానుడా దయ, దాక్షిణ్యం అనేవి కొంచెం అంతరించిపోతే యిలాంటి అభాగ్యురాలి గతి ఏంకావాలి!...యింక ఆడదిక ఎన్నటికీ ప్రేమభిక్ష ఎవరూ ప్రసాదించలేరనుకుంటాను. దానికి మామయ్య ఒక్కడే అర్హుడు.

డాక్టరుగారు చూసి మందిచ్చారు. నాల్గో రోజున అమ్మవారు వచ్చిందని తేలింది. ఆ వేళ మామయ్య వూరునుంచి వచ్చారు. గది తలుపులు తీయబోతే అత్తగారు చెయ్యిపట్టి తోసేసి అంది.

"మీరు ఆ గదిలో కెడితే నామీద ఒట్టు."

"రాజేశ్వరీ!..." అన్నారు కోపంగా.

"అది అంటువ్యాధి. ఒక్క తలుపులు తప్ప అక్కడికి వారందాకా మరెవ్వరూ పోకూడదు. పైగా మీకు ఒళ్ళు సరిగా లేదాయె" అంది ఆజ్ఞాపూర్వకంగా.

"ఒక్కసారి చూసి రానా రాజేశ్వరీ పాపం, పసికందు బెంగపెట్టుకుంటుంది ఎవరూ కన్పించకపోతే." అన్నారు ప్రాధేయపడుతూన్న స్వరంతో.

"వద్దు. అన్నీ యివతలనుంచి నేను కనుక్కుంటున్నాను" అంది. భార్యమాటకి యింక ఎదురాడలేక బాధతో వెళ్ళిపోయారు.

మూడోనాటిరాత్రి తలుపుతోసిన చప్పుడయింది. రాత్రి పన్నెండు దాటిందనుకుంటాను. తలుపులు ఒళ్ళు తెలిసి, నిద్రలో వుంది. హేమ నీరసంతో మూల్గుతూంది.

అభాగిని

హేమ మనిషి అలికిడివిని పక్కకి తిరిగి చూసింది. మామయ్య పైనపక్కగా కూర్చుని చెయ్యిపట్టుకుని అడిగారు.

"ఎలావుంది తల్లీ నీకు?...

"మీరు వచ్చారా మామయ్యా!..." అని చేతిని అదిమిపట్టుకుని ఏడ్చింది.

"ఏడువకమ్మా...నీకేం కాదులేంటే అది చేస్తావు. ఆ తిరుగు మంచిదికాదు. రోజూ యీవేళకవచ్చి కన్పిస్తాను."

"వద్దుమామయ్యా అత్త కిష్టంలేనిపని..."

"పర్వాలేదమ్మా. నువ్వంటే నాకు వంద ప్రాణాలు...నిన్ను చూడకపోతే మనసు కుదుటపడ్తుందమ్మా..." అన్నారు మామయ్య యీమాటలంటూంటే కంఠం రుద్ధం అయిపోయింది.

"దాహం మామయ్యా..." అంది ఆయాసపడుతూ.

"యివాళ భోజనం చేశావా అమ్మా..."

"అదేం అడక్కు మామయ్యా. నాకు అన్నీ అంటుతున్నాయి" అని పెదవులు బిగించింది.

"సరే..." అని వెళ్ళిపోయారు.

మర్నాడు పదకొండు గంటలకి పనికట్టుకుని వెళ్ళి వంటింట్లో అమర్చిపెట్టిన పళ్ళెం చూసి విస్తుపోయారు.

"యీలాంటి భోజనం కుక్కలుకూడా ముట్టవు రాజేశ్వరీ. ఆ పసిపిల్ల నిన్ను ఏం బాధించిందని!..." అన్నారు గట్టిగా.

"మీరిలాగ అన్నిటిలోను కల్పించుకోవటం ఏమీ బాగాలేదు అంతకన్నా మంచి భోజనం జబ్బుమనిషికి పెట్టరు" అంది మొండిగా.

* * *

ఈ మధ్య తరుచు నరసింహంగారి జేబులో డబ్బుపోతోంది. పైగా ఎవరి మీదికి వస్తుందోనని మాట్లాడటం లేదు. యివాళ వందరూపాయలు కన్పించటంలేదు. రాజేశ్వరి యీ మాట విని కళ్ళు పెద్దవిచేసి అంది.

"ఇంట్లో వున్నది మా ఒదిన, తమ్ముడూను."

"రాజేశ్వరీ!...అలా ఒళ్ళు తెలీకుండా మాట్లాడకు." అని పెరట్లో కెళ్ళారు.

సాయంత్రం హేమ మామయ్యతో పనుండి గదిలో కెళ్ళబోయింది. అక్కడ ఆ దృశ్యం చూసేసరికి భయపడి వెనక్కి తిరిగింది. ప్రభాకర్ అప్పగారితో అన్న మాటలు మటుకు వినిపించాయి.

"ఆ పిల్ల బావ గదిలోకి ఏం పనుండి వెడ్తోంది?"

క్రికెట్ ఆట పోటీ చూడ్డానికి గాలరీల్లో జనం కిటకిట లాడుతున్నారు. ఆటలో ఒక బాట్స్‌మన్ 'అవుట్' అవటంతో జనం అంతా కేరింతలు కొడ్తున్నారు. అప్పటి దాకా పరధ్యాన్నంగా ఉన్న ఒకాయన ప్రక్కవాణ్ణి అడిగాడు—

"అతను ఎట్లా అవుటయ్యాడు"

"ఏమో నాకేం తెల్సు. కావాలంటే రేపు ప్రొద్దున పేపర్లో చూడు"

"నువ్వే చూడు రేపు పేపర్లో నేనా పేపరు విలేఖరిని"

అంటూ లేచిపోయాడు మొదటాయన కోపంగా.

"అది రాజుగారి కక్క. ఏమీ అనకు నాయనా. పీకకి చుట్టుకుంటాయి" అంది రాజేశ్వరి పొంగదీసుకుంటూ.

మళ్ళీ కొన్నాళ్ళకి డబ్బు మాట అందరూ మర్చిపోయారు. తమ్ముడికి కావలసిన డబ్బు రాజేశ్వరి సప్లయి చేస్తోంది. ప్రభాకర్ జోరుగా పోడయిపోయాడు. హోటళ్ళు, బీళ్ళు, సిగరెట్లు వ్యసనాలయాయి. వంటాయనకి డబ్బు ఇవ్వటం తప్పించి అతనికి గొడవ అక్కర్లేదు.

రాత్రి భోజనం దగ్గర రాజేశ్వరి గొడవకి దిగింది. నరసింహంగారు భార్యకేసి చూస్తూ అన్నారు.

"ప్రభాకర్ పరీక్ష తప్పాడు!..."

"వాడికి ఇంట్లో చదువు సాగటం లేదు. పైగా రోజూ ఏదో ఒక హడావిడేను..."

"మీ ఒదినను పంపమని మీ అన్నయ్యకి రాశాడు అదేదో చూసుకోండి," అన్నారు కొంటెగా చూస్తూ.

"అవిడకి వచ్చింది. కాని అవిడ ఇంకా కొన్నాళ్ళ కదిలి వెళ్ళనంటోంది." అని మొహం పక్కకు తిప్పుకుంది.

ఈమధ్య హేమకి మార్కులు బాగా వస్తాయి. ముఖ్యంగా మామయ్యకి ఎంతో ఆనందంగా వుంది. ఆ వేళ హేమకి మెళ్ళోకి గొలుసు, చేతికి గాజులు చేయించి తెచ్చారు.

పగల ప్రయాణము చేసువుకుని, సాయంత్రం మామయ్య కొడుకు కృష్ణుడ్ని చంక నేసుకొని తోటలో ఆడిస్తుంది. మామయ్య తెచ్చిన వస్తువుల్ని చూసేసరికి అత్తకి తలకు మించిన కోపం వచ్చింది. రెండు రోజుల దాకా ఎదురుపడి మాట్లాడలేదు.

"మా వాళ్ళకి అందరికీ తిరుపతి ప్రయాణానికి టిక్కెట్లు కొన్నారు రాజేశ్వరి" అన్నారు గదిలోకొచ్చి. హైమ కృష్ణుడ్ని దగ్గర కూర్చోపెట్టుకుని ఆడిస్తోంది. పిల్లాడ్ని రెండు చేతులూ చాచి రమ్మనితీసుకున్నారు.

"చంటిపిల్లాడు ఎండలకిపాడయిపోతాడు" అంది తల దించుకుని.

"అంతొకలిపి నాల్గయిదు రోజులకన్నా పట్టదు. మా ఒదిన, తెలుపులు వీళ్ళందరూ వుంటారు కనుక..."

"మా ఒదిన రేపు వెళ్ళిపోతోంది. ఆవిడ రాదు. పైగా నేనుకూడా నాల్గురోజులు వెళ్ళొద్దా మనుకుంటున్నాను."

"నాతో యిదేదీ చెప్పలేదే!..."

"యిప్పుడు ఒకళ్ళకొకళ్ళు చెప్పి చేసే స్థితి దాటింది. మీరు హైమకి వస్తువులు నాతో చెప్పి చేయించారా? తిరుపతికి నాతో చెప్పి కొన్నారా?..." అంది గొంతుక పెద్దదిచేసి. యింటాయనమౌనంగా నే వెళ్ళి వాకిట్లో పేపరు పట్టుకుని కూర్చున్నారు.

మర్నాడు పదకొండుగంటలకు యింటాయన తోలుబేగ్ పుచ్చుకుని ఆఫీసుకి వెళ్ళిపోతూంటే రాజేశ్వరివచ్చి "మా ప్రయాణం మరోక గంటలో వుంది" అంది.

యీ మాటకుకూడా ఏమీ సమాధానం యివ్వకుండానే కారులో కూర్చుని వెళ్ళిపోయారు. వెళ్ళేవేళకి కారు సిద్ధంగావచ్చి ఆగింది గుమ్మంలో. హైమ స్కూలునుంచి వచ్చి పుస్తకాలని అటుపెట్టి కిటికీలోంచి చూసేసరికి అత్త హడావిడిగా సామాను పెట్టిస్తోంది. హైమకి అత్తని ఎదురుపడి ఎక్కడికని అడిగే ధైర్యం మటుకు లేదు.

"ఆ పిల్ల వచ్చిందల్లే వుంది!..." అంది అత్త ఒదినగారు.

"రానీ,యింకా ఆనందంగా మామతో వుండొచ్చు" అని కారులో కూర్చుంది.

* * *

హైమ సాయంత్రం వచ్చేసరికి మామయ్య చాలాదిగులుగా కూర్చున్నారు. హైమ యిప్పుడు పదిహేను సంవత్సరాల పిల్ల యింది. అన్నీ అర్థం చేసుకునే నేర్పు వచ్చింది. అత్త కాఫీ గ్లాసు తెచ్చి బల్లమీద వుంచింది.

"నీకు మామయ్య బంగారు పోకెట్ వాచి తెచ్చారా?..."అంది అత్త. హైమ నిశ్చేష్టురాలయింది. తెలీనట్టు తల ఆడించింది.

"ఎప్పుడు పోయింది మామయ్యా..." అంది మెల్లగా.

అభాగిని

"యివాళ ప్రొద్దుటినుంచి కన్పించటం లేదమ్మా. యిలా చాలా వస్తువులు పోయి వుంటాయి నేను ఎప్పుడూ ఆలోచించుకోలేదు" అన్నారు బెంగగా. హైమకి తీసిందెవరో బాగా తెలుసు. కాని అటువంటి మాట తననోటమ్మట వస్తే యింట్లో ఎంత రాద్ధాంతం జరుగుతుందో ఆమెకి బాగా తెలుసు.

ప్రభాకర్ రెండురోజులు యింట్లోకన్పించలేదు. మనిషి వేషభాషలుకూడా యీ మధ్య చాలా మారాయి. అప్పగారుతమ్ముడ్ని పిల్చి అడిగింది.

"ఎక్కడున్నావురా యీ రెండు రోజులూ?..." అంది.

"మా ఫ్రెండు పెండ్లికి వెళ్ళానక్కయ్యా. పైగా యివాల్టికికూడా వదలనన్నాడు" అని నవ్వాడు.

"నీపద్ధతి నాకేంనచ్చలేదు" అని వెళ్ళిపోయింది. అప్పగార్ని చెయ్యిపట్టుకుని ఆపి.

"ఏతే ఆ హైమవతి ఏదైనా నీ చెవిలో వూదిందా?" అన్నాడు కనుబొమలు చిట్లిస్తూ.

"లేదు..."

"ఆ అమ్మాయికి నేనంటే కోపం లే. ఏదైనా నాకిట్టక చెప్పిందేమో..."అనినవ్వాడు.

హైమ రాత్రి పదిగంటలదాకా చదువుకుంటూ కూర్చుంది. ఎవరో తలుపుతోసిన చప్పుడైతే ఉలిక్కి చూసింది. ప్రభాకర్ భీకర స్వరూపంతో వచ్చాడు.

"ఏం హైమా!... యింటిదొంగని పట్టి నీ గొప్పతనం చాటుకుందామని చూస్తున్నావు కాబోల్ను. ఏమాత్రం నీమీద నాకు అనుమానం తోచినా నిన్ను సర్వనాశనం చేసి పారేస్తాను. నువ్వు దిక్కులేని పిల్లవు. నీకు తిండి గుడ్డ ఏవీ మా బాబ పెట్టకపోతే లేవు." యింకా ఏదో అనబోతున్నాడు. యీ మాటలన్నీ ఒకొక్కటే అత్త వెనకాల నుంచుని వింటోంది.

"ఏమిట్రా పేలుతున్నావ్?"అని రెండు దవడలు వాయించింది. ప్రభాకర్ తన గదిలో కెళ్ళిపోయాడు. హైమ అత్త నిజస్వరూపాన్ని యివాళ చూసింది. భయంతో కాళ్ళు ఒణికిపోయాయి.

అత్త హైమని ఎప్పుడూ ప్రభాకర్ విషయం అడగలేదు. మధ్యాహ్నం హఠాత్తుగా అత్త హైమదగ్గర కొచ్చి

"మీ మామయ్యతో యీ విషయం చెప్పావా?..."

(63-వ పేజీ చూడండి)

ఈ క్రింది జబ్బులతో

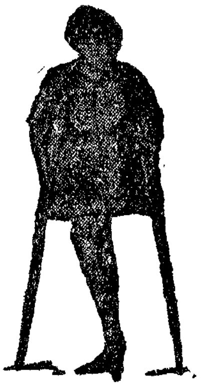

1. పోలియో, 2. ముఖము, మెడ, నడుము, అంగములు, అర్ధ శరీరము, లేక నిండు శరీరమునందు పక్షవాతం కలవారు 3. హెచ్చు రక్తపు పోటు, 4. మూగ, లేక నత్తి, 5. చెవుడు లేక సరిగా వినపడకుండుట, 6. గ్రుడ్డి, లేక మెల్ల. 7. మతిభ్రమ. వీనితో బాధపడువారు మా డాక్టరు కవిరాజ్ ఓంప్రకాశ్ ఎం.ఏ.,భిషగాచార్య. ధన్వంతరి, రిజిష్టర్డ్ ప్రాక్టీషనర్, ఢిల్లీ వారిని క్రిందిస్థలములలో సంప్రదించండి.

విజయవాడ : 17-6-60 ఉ॥9టుమ॥ 1. మాడరన్ కేఫ్, గవర్నర్ పేట. ఫోన్ 174-ఎ,

మచిలీపట్నం : 18-6-60 ఉ॥ 8 టు మ॥ 12 ఇంద్రభవన్ ఫోన్ : 16

గుంటూరు : 19-6-60 ఉ॥ 8 టు 12 ఉడిపి శ్రీకృష్ణభవన్.

రాజమండ్రి: 20-6-60 ఉ॥8టు12 మ॥ 1టు3 శాంతినివాస్ ఫోన్ : 22-ఎ.

కాకినాడ : 21-6-60 ఉ॥ 8 టు 12 రావ్స ఎం. ఎస్. హోమ్ మెయిన్‌రోడ్ ఫోన్ : 88

నెల్లూరు : 22-6-60 ఉ॥ 8టు 11, శ్రీ కోమల లాడ్జ్, ట్రంకురోడ్

మద్రాస్ : 28-6-60 ఉ॥ 8 టు 12, మ॥ 1 టు 3. వుడ్‌లాండ్స్ హోటల్, 1/38 ఎడ్వర్డ్ ఎలియాట్స్ రోడ్, మైలాపూర్. ఫోన్ 86461

బెంగుళూరు : 24-6-60 ఉ॥9-12, మ॥ 1-3 మద్రాస్ వుడ్‌లాండ్స్ హోటల్, 5, సంపంగి టేంక్ రోడ్డు, ఫోన్: 2161

మైసూర్ : 25-6-60 ఉ॥ 8 టు 11 మ॥ 1-3 దాసప్రకాశ్ మాడరన్ హిందూ హోటల్.

గుంతకల్లు : 26-6-60 ఉ॥ 11-3 శ్రీ శివ శంకర్ విలాస్

హైదరాబాద్ : 27-6-60 ఉ॥ 9 టు 12 మ॥ 1 టు 2. రాజ్ మహల్ హోటల్, కింగ్ కోటీ రోడ్డు, ఫోన్ : 5591.

సలహా రుసుము, చికిత్సఖర్చులు, ఇతర మకాముల అడ్రసు వివరాలకు వ్రాయండి.

Aryavarta Polio Ashram
Aryavarta Bhavan
79 -E, Kirti Nagar New Delhi-15.
ఫోన్ : 54344,54564 తంతి : "Poliocure"
బ్రాంచి:114-E,Kamala Nagar,Delhi 6
పై వ్యాధుల చికిత్సగూర్చి ఇంగ్లీషులో రచించిన సచిత్ర గ్రంథం "Poliomyelitis & Ayurveda" ధర రు.7-50; పోస్టేజి 90న. పై.

[illegible]

అడ్డము

1. కంటికి సంబంధించిన వెంట్రుకలు!
3. ముందు పెట్టి ఉన్న ముఖము.
7. ఎక్కువ పెట్టేది.
9. ఉత్తరాలు.
10. అన్నీ దీనికోసమేనంటారు?
11. రచయిత.
13. తెగమయిన పొగరు!
14. సన్నని నడుము కలది.
15. పొట్టమధ్యన ఉండేది.
16. పాతరలో పెరుకది.
18. తల్లక్రిందులయిన వేగం.
20. సముద్రగడలోనే ఉండే ద్వీప భాగం.
21. విరగడకాని గొడవ.
22. తిరగేస్తే మెరిసేలోతు ప్రదేశం.
26. ఒక పెద్దకవి ఉన్న ఆభరణం.
27. బరువుమోసే దెవరు?

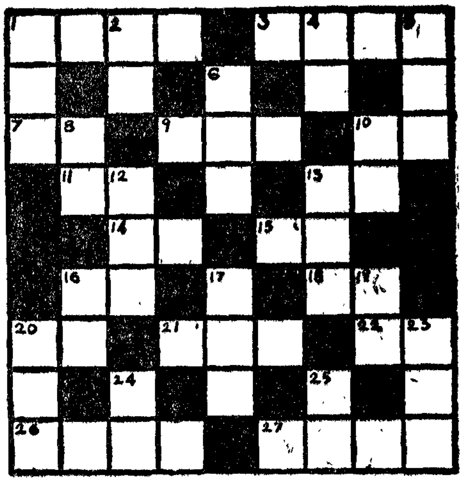

నిలువు

1. మల్లీ మల్లీ వలికేది!
2. గుచ్చుకుంటుందా?
4. ఆభరణం.
5. అచ్చులు!
6. మాట.
8. తిరగబడిన పానీయంలో మత్తు ఉంటుంది.
10. ప్రసిద్ధమయిన ఒక కొండ.
12. ఈ మెకాడుకు ఒక పెద్ద పేరు.
13. మోస్తారు.
16. 20 అడ్డాన్ని ముందు సాగదీసి తలమీద పెట్టుకోవచ్చు.
17. 4 నిలువునికొండగా మార్చండి.
19. పిడుపు,
20. ప్రాణము!
23 వికారి సంవత్సరం.
24 విడిపోయింది.
25. కాలం నెత్తిమీద పెట్టుకున్న రాజ చక్రవర్తి.

5-వ నుడికట్టుకు జవాబులు

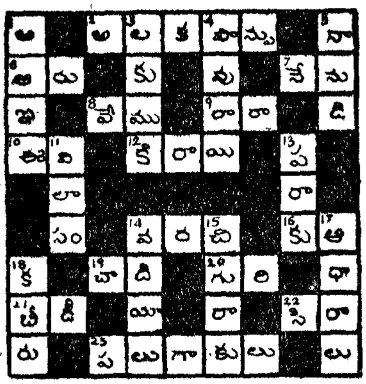

"ఏ విషయం అత్తా!..." అంది అశ్చర్యంగా.

"అదే. ప్రభాకర్ సంగతి" ఆ మాటకు హైమ అభిమానంతో తల దించుకుంది.

"చెప్పకపోతే ఆ విషయం నాకు తెలియదు." అని వెళ్ళిపోయింది. ప్రభాకర్ పెద్దలన్నీ వద్దనుకుని ప్రయాణమయ్యాడు. యింక బావగారితో చెప్పటంమటుకు మిగిలింది.

"వాడు వెళ్ళిపోతున్నాడు."

"ప్రభాకర్ గురించేనా నువ్వు చెప్పేది. తప్పకుండా వెళ్ళనీ. యింకా యిక్కడుంటే అతడు ఏ స్థితికి రాగలడో నేను కూడా ఊహించలేను."

"మీకా సంగతి హైమ చెప్పిందా?" అంది కోపంగా.

"హైమ అందరికీ అంత సులభంగా అర్థమయ్యే మనిషి కాదు రాజేశ్వరి. అది నల్ల కుసుమం అన్న సంగతి మర్చిపోకు." అన్నారు గర్వంగా.

రాజేశ్వరమ్మగారి కోపం అందరికి వ్యక్తమైనదగ్గర్నుంచి కోరలులేని పాములాగ అయిపోయింది. కృష్ణుడు యిప్పుడు కొత్త పెద్దవాడయాడు. వాడి పని పాటలతో ఆవలు తీరిక కూడా వుండటంలేదు. యివాళ పంటాయన సెలవు తీసుకున్నాడు.

[illegible]

(28-వ పేజీ తరువాయి)

వంటింట్లో కావలసినవి కృష్ణుడు ఏవో అందుకున్నాడు.

"నువ్వు వెళ్ళు అత్తా నేను వంటచేస్తాను." అంది హైమ.

"నువ్వా! మా కోసమా? ..." అంది మొహం కేసి చూస్తూ.

"ప్రొద్దుట మానేశావు."

"నువ్వు నూకలు లేవని ఆ పనం నామీద వేసుకోలేను హైమా. నాకేమి ఏమంత కష్టముండదు కాదు." అంది. హైమ పోటన వేలు వేలకు రాస్తూ కూర్చుండిపోయింది. అత్త తనపని ముగించుకుని బయటి కొచ్చేవరకు హైమ శిలాప్రతిమలాగ అక్కడే వుంది. అత్తకి తనపైన ఎందుకింత ద్వేషం, కోపం వుందో అర్థంకాదు. తాను ఎంత అత్తని మెప్పిద్దామని, దగ్గరకు చేరదామని ప్రయత్నిస్తే అంత చీదరించి పారేస్తుంది.

* * *

నాల్గురోజులనుంచి యింట్లో అందరూ చాలా విచారగ్రస్తులయివున్నారు. హైమకి పూర్తిగా మతికూడా పోయినట్టుగా వుంది. మామయ్యకి చాలా జబ్బుచేసింది. పైగా ఆ ఆఘాతంలో తన యిన్నాళ్ళ ప్రయత్నంతో పాటు కూడా భగవంతుడు లాక్కుంటే తన గతేం కావాలి!... గది ముమ్మూలలో కూర్చునివున్నా తీసుకోకుండా అలాగే రాత్రి పగలు కూర్చుంది. నరసింహంగారికి కూడా చాలా ఆశ్చర్యంగా వుంది. రాజేశ్వరి నిర్బంధంగా తనదగ్గరే కూర్చుంటోంది. శ్రీధరగారికి కబురు పంపారు. సెలవు కాయిదం తాలూకు శ్రాత్త ఉంది. రాజేశ్వరికి అందులో మాత్రం తృప్తికరంగా లేదు.

"హైమనేను ఆ పనులు చేశాలు మటుకు ఎందుకు అంతా తానేచేస్తుంది." అంది కోపంగా.

"అది తల్లి లేని పిల్ల రాజేశ్వరి అమాత్రం ఆధారం యికపోతే దాని గతి మరీ అధ్వాన్నమవుతుంది." అన్నారు ఆయాసపడుతూ.

"నేను హైమని విసిరిపారేస్తాననుకున్నారా?..." అని యింకా ఏమో అనబోయింది. హైమని దగ్గరికి రమ్మని పిల్చి తల నిమిరారు. హైమ మరోకప్పుడైతే మామయ్యని పట్టుకుని గట్టిగా ఏడ్చేది. కాని యివాళ మటుకు ఆమెలో ఒక విధమైన సహనం, నిశ్చలత ఆవరించాయి.